

[Justitsministeren]

det utænkeligt, at Danmark ikke i de kommende år vil komme til at stå over for nogle problemer på linie med en række andre vesteuropæiske lande.

Hvorfor skulle den udvikling, som man forudser i alle andre vesteuropæiske lande, ikke også berøre Danmark? Frem for at gå ind i ændringer af udlændingeloven, der er fremkaldt af en øjeblikssituation, som let kan skabe hovsaløsninger, er mit synspunkt, at vi netop nu bør tage højde for en udvikling, vi kan forudse, og så gennemføre en lovgivning, der indeholder den grad af fremtidssikring, som det overhovedet er muligt i forbindelse med en sådan lovgivning og regulering.

Fru Ebba Strange var inde på spørgsmålet om den fælles EF-regulering og nævnte også udviklingen i Østeuropa. Her synes jeg, det må siges, hvad vi jo ved, og som klart er tilkendegivet fra sovjetiske, fra russiske ministre og fra andre, at man forestiller sig en udflytning i de kommende år fra Rusland, fra Sovjetunionen på mellem 500.000 og 600.000 mennesker hvert år i en lang årrække, som ønsker at søge permanent opholdstilladelse primært i de vesteuropæiske lande.

Mit synspunkt om spontanansøgere i forhold til FN-flygtninge skal ses i sammenhæng med, at vi i Danmark bør vedkende os et betydeligt medansvar i forhold til de 15 millioner flygtninge, som er under FN's flygtningehøjkommissærs ansvarsområde. Jo flere kræfter og jo flere ressourcer vi bruger på at behandle spontanansøgere på den måde, som vi gør i dag, des længere bagud i køen i mulighedernes fremtid skubber vi dem, der befinder sig som lejrflygtninge. Det er den nøgne kendsgerning.

Hr. Niels Helveg Petersen spurgte, hvad vi mente med kvoten. Jeg har svaret på det. Vi forestiller os en samlet kvote. Jeg har sagt, når vi taler tal, at vi i regeringen ikke forestiller os nogen væsentlig reduktion, hvis vi ser på det samlede antal opholdstilladelser. Det er heller ikke nogen udvidelse, det vil sige, det er noget, der nogenlunde ligger på det niveau, som vi kender i dag, når vi ser på det samlede antal tilladelser.

Hvad angår den samlede kvote, er det klart, at vi kan ikke begynde at kvotere en udvikling nogen steder i verden, hvor der måtte opstå krige og borgerkrige, katastrofer og tilsvarende, det kan vi ikke kvotere. Men vi kan opbyg-

ge et system, hvor det så betyder – og det må jeg sige lige ud – at det er tanken, at der så vil være andre typer af opholdstilladelser, som enten bliver udskudt til senere år, eller som der må gives afslag på. Det er den eneste måde, hvorpå en sådan samlet kvoteordning selvfølgelig kan fungere.

Hr. Niels Helveg Petersen spurgte i sit første indlæg om, hvor stort problemet egentlig var, for ser vi på indrejsetallet bare i år, hvor er Danmark så henne? Og det er rigtigt. I første kvartal lå vi relativt lavt. I første halvår var der ca. 300 asylansøgere pr. måned, men der er unægtelig sket noget siden. I september steg det til 462 og i oktober til 573. Det vil sige, at fortsætter tendensen resten af året, må vi forudse, at der ved årets udgang vil være ca. 4.500 ansøgere mod 4.600 og 4.588 det seneste par år. Der er altså ikke tale om noget væsentligt dyk i det samlede antal asylansøgninger.

Hr. Kofod-Svendsen spurgte, hvad tanken og hensigten var vedrørende retskravet i forhold til de facto-flygtninge. Hensigten og tanken er den, at vi må sige, at den særregel, vi har med at give de facto-status i Danmark, ser vi ingen særlig begrundelse for at opretholde her i landet. Men vi forestiller os ikke, det vil jeg godt understrege, et system, hvor der ikke – ud over adgangen til at give opholdstilladelser til konventionsflygtninge – vil være andre kategorier, som kan få et opholdsgrundlag her i landet. Og selvfølgelig skal der så opstilles nogle kriterier for disse opholdstilladelser af anden art. Men det er selve retskravet i forhold til de facto-status, som vi ikke ser noget grundlag for at fastholde.

Hr. Arne Melchior var inde på spørgsmålet om FN og FN-flygtningene, og her vil jeg blot henvise til min første besvarelse. Jeg må sige med det kendskab, jeg har til FN's flygtningelejre og andre typer af flygtningelejre, der findes, typisk i det fjerne østen, at det ikke er steder, som jeg ville misunde nogen at være i. Jeg forestiller mig ikke, at der er ret mange, som frivilligt tager ophold nogen af disse steder.

Fru Pia Kjærsgaard var inde på spørgsmålet om folkeafstemning, og om vi har opgivet, og om der ikke var flertal for noget her under debatten. Det ved jeg såmænd ikke. Jeg har da hæftet mig ved, at alle partier er enige i, at vi skal se på proceduren, en opstramning her. Jeg har hæftet mig ved, at et stort antal partier er